

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceană - Numărul patruzeci și doi

Jeff Pippenger

2026-02-09

Numărul patruzeci și doi

Când Leviticul 23 este împărțit în două linii egale de câte douăzeci și două de versete, în conjuncție cu linia lui Hristos, în cadrul căreia sărbătorile de primăvară și-au întâlnit antitipul, putem arăta o linie care începe cu cele trei trepte ale Paștelui din seara de vineri, ale azimelor din Sabat și ale întâilor roade în întâia zi a săptămânii. Acesta este un singur reper, așa cum este reprezentat de botezul lui Hristos, dar acel unic reper are trei trepte.

Când începem de la înviere și extindem în viitor cu patruzeci de zile, ajungem la un punct de cotitură, căci atunci Hristos a încetat să mai învețe față către față și S-a înălțat în nori. Cei o sută patruzeci și patru de mii se înalță, de asemenea, în nori.

Și au auzit un glas tare din cer, zicându-le: Suiți-vă aici. Și s-au suit la cer într-un nor; iar vrăjmașii lor i-au văzut. Și în același ceas a fost un mare cutremur, și a căzut a zecea parte din cetate, și în cutremur au fost uciși șapte mii de oameni; iar cei rămași s-au înspăimântat și au dat slavă Dumnezeului cerului. Vaiul al doilea a trecut; și, iată, vaiul al treilea vine degrabă. Și al șaptelea înger a sunat; și în cer s-au auzit glasuri puternice, zicând: Împărățiile lumii acesteia au ajuns ale Domnului nostru și ale Hristosului Său; și El va împărăți în vecii vecilor. Apocalipsa 11:12-15.

Al doilea și al treilea vai sunt Islamul, iar îngerul al șaptelea este al treilea vai, care este, din nou, Islamul. Al treilea vai sosește îndată la cutremur. Cutremurul este legea duminicală în Statele Unite; Statele Unite sunt fiara pământului din Apocalipsa treisprezece, iar legea duminicală este zguduirea, care este o cutremurare. Fiara pământului este întâiul dintre cei zece regi, iar când Statele Unite sunt răsturnate la legea duminicală, o zecime a cetății va fi căzut. În același ceas al legii duminicale, cei doi martori reprezentați de Ilie și Moise, aceiași doi martori care s-au arătat transfigurați împreună cu Hristos lui Petru, Iacov și Ioan, sunt înălțați la cer într-un nor, și toți văd, căci vrăjmașii lor i-au văzut.

La patruzeci de zile după Înviere, Isus „S-a înălțat” în nori și au început cele zece zile în odaia de sus. Înălțarea este o probă vizuală, la fel cum este și al doilea dintre cei trei îngeri. La Înălțarea Sa, îngerii au declarat că El Se va întoarce însoțit de nori, așa cum tocmai S-a înălțat însoțit de nori.

Și, după ce a rostit aceste cuvinte, pe când ei priveau, a fost înălțat, iar un nor L-a luat dinaintea ochilor lor. Și, pe când ei își pironeau privirile spre cer, în timp ce El se înalță, iată, doi bărbați îmbrăcați în veșminte albe au stat lângă ei și le-au zis: Bărbați galileeni, de ce stați privind spre cer? Acest Isus, care a fost înălțat de la voi la cer, va veni în același chip în care L-ați văzut înălțându-Se la cer. Faptele Apostolilor 1:9-11.

Întoarcerea Sa, la a Doua Sa Venire, are loc în „slava” Împărăției Sale.

Așadar, oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest neam preacurvar și păcătos, de acela Se va rușina și Fiul omului, când va veni în slava Tatălui Său, împreună cu sfinții îngeri. Marcu 8:38.

Aceeași „slavă” este cea la care Petru, Iacov și Ioan au fost martori pe Muntele Schimbării la Față. Muntele Schimbării la Față a fost, de asemenea, un al doilea pas, fiind precedat de Cezarea Filipi și urmat, respectiv, de Cezarea Maritima. Al doilea test este, de asemenea, testul chipului fiarei, un test care cere recunoașterea profetică a faptului că chipul fiarei se află în curs de formare. Al doilea test este, de asemenea, inspecția făcută de Melzar asupra lui Daniel și a prietenilor lui, pentru a le compara înfățișarea cu a celor care nu au mâncat legume. Este un test vizual. Al doilea pas în cele trei trepte ale istoriei legământului lui Avram a fost „semnul” circumciziei. Al doilea pas reprezintă pecetluirea poporului lui Dumnezeu, pe măsură ce acesta este înălțat ca un stindard. Al doilea pas este locul în care „slava” este manifestată, căci cele trei trepte ale primului înger sunt temerea, „slava” și judecata. Ziua a patruzecă a sezonului Cincizecimii corespunde Muntelui Schimbării la Față. Scoate-ți încălțăminte, căci ești pe pământ sfânt.

Înălțarea este un test vizual, iar în succesiunea sărbătorilor, înălțarea, la termenul de patruzeci de zile, este precedată, cu cinci zile înainte, de sărbătoarea Trâmbițelor. Sărbătoarea Trâmbițelor indică avertizarea celei de-a șaptea trâmbițe, care este avertizarea Islamului.

Înălțarea urmează la cinci zile după trâmbițe, iar apoi, la cinci zile după Înălțare, Ziua Ispășirii marchează judecata. Trâmbița înseamnă cărările cele vechi, mesajul laodicean, Islamul și mesajul fundamental al primului înger. După cinci zile, când se încheie învățătura "față în față", al doilea test vizual al celui de-al doilea înger este marcat de Înălțare. La cinci zile după aceea, judecata marchează al treilea înger.

La cinci zile după ce s-a încheiat judecata asupra casei lui Dumnezeu, judecata se abate asupra Statelor Unite, așa cum o marchează Ziua Cincizecimii.

Și i-a zis lui Avram: Să știi cu certitudine că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu este a ei și le va sluji; iar ei o vor asupra patru sute de ani; iar pe neamul acela, căruia îi va sluji, îl voi judeca Eu; și după aceea va ieși de acolo cu mari bogății. Geneza 15:13, 14.

„Marea substanță” pe care o posedă cei o sută patruzeci și patru de mii la legea duminicală, în cadrul căreia „națiunea” Statelor Unite este judecată, este substanța din capitolul șase al lui Isaia, care reprezintă Divinitatea. Profeția legământului lui Avraam spune „și națiunea aceea”, indicând astfel că poporul lui Dumnezeu este pecetluit înainte de legea duminicală. Apoi, la legea duminicală, perioadă reprezentată de cele șapte zile ale Sărbătorii Corturilor, ploaia târzie este turnată fără măsură, pe măsură ce judecata se împlinște asupra mării mulțimi din afara casei lui Dumnezeu.

La 18 iulie 2020, cei doi martori au fost uciși pe străzile Sodomei și ale Egiptului. Cei doi martori erau Moise și Ilie, iar William Miller a fost Ilie al istoriei sale. În visul său, și-a închis ochii pentru o clipă, iar la 18 iulie 2020 și-a închis, în chip profetic, ochii în moarte. Când și-a deschis ochii,

încăperea era goală, o ușă și ferestrele erau deschise. Apoi, când Miller a văzut lucrarea pe care o săvârșea omul cu mătura de praf, l-a rugat să fie cu băgare de seamă, iar omul cu mătura de praf l-a asigurat că totul va fi bine.

Când Miller s-a trezit în pustie, în iulie 2023, a sosit Sărbătoarea Azimelor, chiar înaintea învierii la 31 decembrie 2023. În acel moment - solia profetică a adevăratului Strigăt de la miezul nopții, „strigătul” pe care orice altă solie profetică ce fusese vreodată dezpecetluită îl prefigura, a început să fie dezpecetluită, căci sfârșitul celor trei zile și jumătate identifică un „timp al sfârșitului”, iar la „timpul sfârșitului” are loc întotdeauna o dezpecetluire profetică. Așa este întotdeauna, căci Hristos este același ieri, azi și în veci. Modul Său de a Se purta cu oamenii este întotdeauna același, căci El lucrează pe aceleași „linii” acum cum a lucrat întotdeauna. La sfârșitul celor trei zile și jumătate, Descoperirea lui Isus Hristos a fost dezpecetluită.

Trupul înviat fusese prefigurat de Adam, care mai întâi a fost întocmit, iar apoi i s-a insuflat suflarea de viață. Oasele moarte și uscate din Ezechiel 37 au fost, de asemenea, mai întâi formate printr-o profeție, iar apoi aduse la viață printr-o a doua profeție, care a adus suflarea de viață trupului lipsit de viață printr-un mesaj al celor patru vânturi, care este mesajul pecetluirii. În ambele ilustrații, profeția desigilată are două părți, care sunt prezentate în felurite chipuri. Ele sunt partea lăuntrică și cea exterioară; sunt vedenia de la Ulai și cea de la Hidechel; sunt vedeniile chazon și mareh; sunt cei doi martori, cele două țevi de aur, și așa mai departe.

În istoria millerită, Strigătul de la miezul nopții a fost profeția care s-a unit cu profeția celui de-al doilea înger. O profeție în două etape. Când oasele moarte și uscate au fost înviate în 2023, ele ar trebui, prin necesitate profetică, să fie testate, căci desigilarea unei profeții începe întotdeauna un proces de testare în trei etape. Primele două teste ar fi testul fundamental și apoi testul templului.

La cinci zile după înviere, „glasul celui ce strigă în pustie” — reprezentat de perioada Azimelor — se încheie, căci Ilie — reprezentat de Miller și de Ioan Botezătorul — a pregătit, prin amândoi, calea pentru Cel de a cărui încălțăminte niciunul dintre ei nu era vrednic să l-o ducă. La înviere, Isus își începe perioada de învățătură „față către față” timp de patruzeci de zile. Acea învățătură „față către față” a început, pentru Daniel, în ziua a douăzeci și doua, în capitolul zece. Acolo este reprezentată sub forma a trei pași și trei atingeri, împreună cu o dublare a tăriei.

Cu cinci zile înainte de încheierea celor patruzeci de zile, răsună avertismentul trâmbiței Islamului. Avertismentul Islamului a fost reprezentat de asinul pe care Hristos a călărit la intrarea Sa triumfală în Ierusalim. Înainte de a coborî de pe pantele Muntelui Măslinilor în Ierusalim, El le-a poruncit mai întâi ucenicilor Săi să meargă și să dezlege asinul.

Această viziune a fost dată în 1847, când erau doar foarte puțini dintre frații adventiști care păzeau Sabatul, iar dintre aceștia doar puțini socoteau că păzirea lui era de o importanță suficientă încât să traseze o linie de demarcație între poporul lui Dumnezeu și necredincioși. Acum începe să se vadă împlinirea acelei viziuni. „Începutul aceluia timp de strâmtorare”, menționat aici, nu se referă la timpul când urgiile vor începe să fie revărsate, ci la o scurtă perioadă chiar înainte de a fi revărsate, câtă vreme Hristos Se află în sanctuar. În acel timp, în timp ce lucrarea mântuirii se încheie, vor veni necazuri peste pământ, iar neamurile se vor

mânia, totuși vor fi ținute în frâu, astfel încât să nu împiedice lucrarea celui de-al treilea înger. Atunci va veni „ploaia târzie”, sau învierea de la fața Domnului, pentru a da putere strigătului puternic al celui de-al treilea înger și pentru a-i pregăti pe sfinți să stea în picioare în perioada când cele șapte urgii de pe urmă vor fi revărsate. Scrieri timpurii, 85.

La 9/11 El a poruncit îngerilor Săi să dezlege asinul, iar apoi George Bush cel mic a ținut asinul în frâu. Cyrus îl preînchipuie pe primul înger, căci el a proclamat primul decret. Prin urmare, el reprezintă atât 11 august 1840, cât și 9/11, iar la 9/11 Islamul, așa cum este reprezentat de „mânia neamurilor”, a fost dezlegat și apoi ținut în frâu. Atunci a început să cadă ploaia târzie. Cyrus reprezintă ambele repere ale Islamului la 11 august 1840 și la 9/11.

Timp de trei săptămâni, Gabriel s-a luptat cu puterile întunericului, căutând să contracareze influențele care lucrau asupra minții lui Cyrus; iar înainte ca lupta să se încheie, Hristos Însuși a venit în ajutorul lui Gabriel. „Domnitorul împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile”, declară Gabriel; „dar iată, Mihail, una dintre căpeteniile cele mai de seamă, a venit să-mi ajute; și am rămas acolo lângă împărății Persiei.” Daniel 10:13. Tot ceea ce cerul putea face în favoarea poporului lui Dumnezeu a fost făcut. Victoria a fost, în cele din urmă, câștigată; forțele vrăjmașului au fost ținute în frâu în toate zilele lui Cyrus și în toate zilele fiului său, Cambise, care a domnit aproximativ șapte ani și jumătate.” Profeti și regi, 571.

Cyrus; la 11 august 1840, când, așa cum au afirmat pionierii, a încetat supremația otomană, Islamul celui de-al doilea vai a fost stăvilat. Această stăvilire a marcat încheierea profetiei de timp de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile, care a început când cei patru îngeri, reprezentând patru sultani islamici, au fost dezlegați de al șaselea înger, care reprezenta al doilea vai dintre cele trei vai ale Islamului. Pe 11 septembrie, Islamul a lovit și apoi a fost stăvilat, așa cum este reprezentat de stăvilirea din istoria lui Cyrus și din 1840. Toți acei trei martori identifică stăvilirea sau dezlegarea Islamului, iar la începutul intrării triumfale a lui Hristos, asinul a fost dezlegat.

Dezlegarea măgăriței înaintea intrării Sale triumfale identifică solia trâmbiței care sosește cu cinci zile înainte de Înălțare. Solia că Islamul este din nou dezlegat, așa cum a fost la 11 septembrie, și așa cum va fi din nou dezlegat cincisprezece zile mai târziu, la legea duminicală, care este Cincizecimea, este solia care marchează începutul Strigătului de la Miezul Noptii. Măgărița fiind dezlegată marchează începutul, sau alfa, proclamării soliei Strigătului de la Miezul Noptii, iar la legea duminicală, unde Strigătul de la Miezul Noptii se schimbă în Strigătul puternic, Islamul lovește din nou fiara din pământ.

Perioada Strigării de la miezul nopții începe cu o lovitură alfa din partea Islamului și se încheie cu o lovitură omega din partea Islamului. Loviturile Islamului asupra Statelor Unite sunt reprezentate în mărturia lui Balaam și a măgăriței lui, care, desigur, este expusă în Numeri, capitolul douăzeci și doi. Soarta Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea laodiceane, ca cornul protestant al fiarei care se ridică din pământ, este reprezentată în Isaia 22:22 (intern), iar soarta cornului republican este expusă în Numeri 22:22 (extern) și în continuare.

Și mânia lui Dumnezeu s-a aprins pentru că se duse; iar îngerul Domnului i s-a pus în cale ca potrivit împotriva lui. El mergea călare pe asinul său, iar cei doi slujitori ai lui erau cu el.

Și măgărița a văzut pe Îngerul Domnului stând în drum, cu sabia scoasă în mână; și măgărița s-a abătut din drum și a intrat pe câmp; iar Balaam a bătut măgărița, ca s-o întoarcă pe drum. Numeri 22:22, 23.

La 11 septembrie, Balaam, profetul fals, reprezentând Statele Unite și pe George Bush cel mic, căuta să încheie lucrarea pe care tatăl său, George Bush cel dintâi, o începuse, în încercarea globaliștilor de a răsturna Statele Unite și de a instaura ceea ce el numea „o nouă ordine mondială”. Motivația biblică a globaliștilor este de a ucide poporul de rămășiță al lui Dumnezeu, iar George Bush cel mic reprezintă sfârșitul moștenirii profetice a tatălui său, constând în inaugurarea unei „noi ordini mondiale”, cum o numea el. „Noua ordine mondială” a lui Bush culminează, la legea duminicală, în unirea întreită a balaurului, fiarei și profetului fals, iar George Bush cel mic marchează începutul perioadei care culminează cu legea duminicală, care este timpul pecetluirii, timpul testării prin chipul fiarei, perioada reprezentată de primul glas din Apocalipsa, capitoul optsprezece, și multe altele. Măgărița lui Balaam a abătut de la curs agenda globalistă până când cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi pecetluiți pe frunțile lor.

O cântare sau un psalm al lui Asaf. Nu tăcea, Dumnezeule; nu Te liniști și nu rămâne nemișcat, Dumnezeule. Căci, iată, vrăjmașii Tăi stârnesc zarvă, iar cei ce Te urăsc își ridică capul. Au urzit planuri viclene împotriva poporului Tău și au ținut sfat împotriva celor ascunși ai Tăi. Au zis: Veniți, și să-i nimicim ca neam, pentru ca numele lui Israel să nu mai fie adus aminte. Căci s-au sfătuit laolaltă, într-un cuget; s-au legat prin legământ împotriva Ta. Psalmul 83:1-5.

Versetele șase și următoarele identifică "dușmanii" drept "zece" națiuni, care sunt reprezentate ca zece regi în Apocalipsa șaptesprezece. Acolo, cei zece regi sunt de un singur cuget, dar Asaf spune: "s-au sfătuit împreună cu un singur cuget: sunt confederați împotriva Ta." Cei zece regi sunt confederația globalistă nelegiuită a zilelor de pe urmă, care au hotărât să "stârpească" "Israelul", "ascunșii Tăi", ca să nu mai fie "un neam". Lucrarea confederației celor zece regi, care "înălță" puterea papală drept "cap" al uniunii triple, este de a elimina "Israelul" spiritual, care este ascuns în "locul tainic al Celui Preaînalt".

La 11 septembrie, asinul Islamului a abătut agenda dragonului din cursul ei, căci îngerul puternic din Apocalipsa 18 a coborât cu o sabie în mâna Sa. Încercarea lăuntrică de atunci a fost întoarcerea la cărările vechi. Atunci a început reluarea istoriilor milerite atât ale primului, cât și ale celui de-al doilea înger, așa cum este expusă în istoria primelor trei versete ale Apocalipsei 18. Acele prime trei versete sunt versetele despre care Sora White a afirmat că vor fi împlinite când marile clădiri din orașul New York vor fi dărâmate.

La 9/11, Apocalipsa 18:1-3 s-a împlinit, iar evenimentului paralel — coborârea primului înger pentru a lumina pământul cu slava sa, la 11 august 1840 — i s-a alăturat apoi al doilea înger, care a anunțat căderea Babilonului. Balaam a fost un simbol al primului înger, iar Balaam era însoțit de cei doi slujitori ai săi, care îl reprezentau pe al doilea înger.

În ilustrarea lui Balaam referitoare la cornul republican al profetului mincinos, Balaam urma să mai aibă două confruntări cu măgărița Islamului. La a treia confruntare, măgărița urma să „vorbească”, iar rostirea profeției marchează legea duminicală. La 7 octombrie 2023, măgărița a

lovit din nou, dar nu țara glorioasă modernă, spirituală. A lovit țara glorioasă antică, literală, iar Balaam și măgărița lui se aflau acum la a doua confruntare.

Dar Îngerul Domnului a stat pe o cărare dintre vii, cu un zid de-o parte și un zid de cealaltă. Iar când măgărița a văzut pe Îngerul Domnului, s-a lipit de zid și a zdrobit piciorul lui Balaam de zid; și el a bătut-o iarăși. Numeri 22:24, 25.

Via Israelului din vechime ilustrează via Adventismului de Ziua a Șaptea laodicean. Israelul din vechime și Adventismul de Ziua a Șaptea laodicean sunt amândouă poporul legământului, căruia i s-a încredințat responsabilitatea de a fi depozitarul Legii lui Dumnezeu, care este simbolizată printr-un "zid" și este unul dintre elementele care alcătuiesc via.

Ce s-ar mai fi putut face viei Mele, pe care să nu i-l fi făcut? Pentru ce, când am așteptat să dea struguri, a dat struguri sălbatici? Acum, dar, vă voi spune ce voi face viei Mele: îi voi smulge gardul, și va fi pustită; îi voi surpa zidul, și va fi călcată în picioare. Isaia 5:4, 5.

Atât Israelul literal din vechime, cât și Israelul spiritual modern s-au răzvrătit și și-au lepădat responsabilitățile sacre. De la 11 septembrie până la legea duminicală, o chestiune profetică este reprezentată de un „zid”. Chestiunea profetică este distrugerea „zidului” de separare dintre biserică și stat, prevăzut în Constituția Statelor Unite. La 11 septembrie, Bush a pus în aplicare Patriot Act, care a constituit un pas major spre răsturnarea Constituției, căci acolo filosofia care a călăuzit Constituția a fost răsturnată, când principiile dreptului roman — care susțin că o persoană este vinovată până la dovedirea nevinovăției — au fost acceptate mai presus de principiul dreptului englez, care susține că o persoană este nevinovată până la dovedirea vinovăției.

Perioada de la 11 septembrie până la legea duminicală conține referințe profetice la "ziduri". Islamul, izbindu-se de ziduri asemenea măgăriței lui Balaam, indică faptul că tocmai chestiunea Islamului va furniza logica rătăcită prin care să fie răsturnate principiile cuprinse în Constituție. În acest sens profetic, Islamul, un profet mincinos biblic, este cel care înșală Statele Unite în timpul perioadei de încercare a imaginii fiarei, așa cum profetul mincinos al Statelor Unite înșală întreaga lume în timpul perioadei de încercare a imaginii fiarei la nivel mondial.

La 7 octombrie 2023, asinul Islamului a atacat străvechea țară slăvită, literală, iar când asinul este dezlegat, înainte de proclamarea Strigării de la miezul nopții, Islamul va lovi din nou Statele Unite, țara slăvită modernă, spirituală, așa cum a făcut la 11 septembrie. A doua lovire a asinului de către Balaam este îngerul al doilea, iar îngerul al doilea produce întotdeauna o dublare, așa cum este reprezentată de „o cărare printre vii” cu două ziduri.

Și Îngerul Domnului a mers mai departe și s-a oprit într-un loc strâmt, unde nu era cale de a se abate nici la dreapta, nici la stânga. Când măgărița a văzut pe Îngerul Domnului, s-a prăbușit la pământ sub Balaam; iar mânia lui Balaam s-a aprins și a lovit măgărița cu un toiag. Atunci Domnul a deschis gura măgăriței, iar ea i-a zis lui Balaam: Ce ți-am făcut, de m-ai lovit aceste trei dăți? Numeri 22:26-28.

Când analizăm mai îndeaproape versetele douăzeci și doi și douăzeci și trei, constatăm că, de fapt, versetul douăzeci și trei este cel în care asinul este lovit întâia oară.

Și mânia lui Dumnezeu s-a aprins pentru că se duse; iar îngerul Domnului i s-a pus în cale ca potrivnic împotriva lui. El mergea călare pe asinul său, iar cei doi slujitori ai lui erau cu el.

Și măgărița a văzut pe Îngerul Domnului stând în drum, cu sabia scoasă în mână; și măgărița s-a abătut din drum și a intrat pe câmp; iar Balaam a bătut măgărița, ca s-o întoarcă pe drum. Numeri 22:22, 23.

Mânia lui Dumnezeu împotriva lui Balaam pentru acceptarea cererii de a fi un profet mincinos a fost o paralelă cu faptul că Hristos Și-a încheiat dialogul cu evreii care căutau pricină în ultimul verset al capitolului 22 din Matei. Versetul 23 din Numeri 22 este în corespondență cu capitolul 23 din Matei, iar versetele 24 și 25 din Numeri sunt în corespondență cu capitolele 24 și 25 din Matei. Versetele 26, 27 și 28 din Numeri sunt în corespondență cu capitolele 26, 27 și 28 din Matei.

Matei 23 este primul înger, capitolele 24 și 25 constituie al doilea înger, iar capitolele 26, 27 și 28 constituie al treilea înger. În Numeri 22, versetul 23 este primul înger, versetele 24 și 25 constituie al doilea înger, iar versetele 26, 27 și 28 constituie al treilea înger. Matei se adresează poporului legământului, cel vechi și cel nou: Numeri identifică rolul Islamului ca instrument al lui Dumnezeu pentru pedepsirea închinării duminicale, care începe în Statele Unite și apoi în întreaga lume. După a treia lovire, când vorbește măgărița, Balaam este luminat cu privire la ceea ce tocmai se întâmplase.

Atunci Domnul a deschis ochii lui Balaam, și el a văzut pe îngerul Domnului stând în cale, cu sabia scoasă în mâna lui; și și-a plecat capul și a căzut cu fața la pământ. Și îngerul Domnului i-a zis: De ce ți-ai lovit măgărița de trei ori? Iată, am ieșit să-ți stau împotriva, pentru că calea ta este strâmbă înaintea mea. Măgărița m-a văzut și s-a abătut dinaintea mea de trei ori; dacă nu s-ar fi abătut dinaintea mea, negreșit acum te-aș fi omorât pe tine, iar pe ea aș fi lăsat-o în viață. Și Balaam a zis îngerului Domnului: Am păcătuit; căci nu știam că stăteai în cale împotriva mea; acum deci, dacă nu-ți este plăcut, mă voi întoarce înapoi. Numeri 22:31-34.

Balaam îl reprezintă pe profetul fals, adică Statele Unite, care, la legea duminicală, vorbesc ca un balaur. La legea duminicală, când este luminat, el îi reprezintă pe cei care sunt încă în Babilon, care atunci sunt treziți cu privire la chestiunea legii duminicale și sunt chemați să iasă din Babilon.

Cinci zile de predicare a unui mesaj despre azimi de către Miller, apoi treizeci de zile în care Hristos Își învață preoții, reprezentați de cei treizeci, ceea ce conduce la mesajul de avertizare prin trâmbiță despre dezlegarea asinei, care precede cu cinci zile înălțarea stindardului, care precede cu cinci zile ușa închisă din pilda celor zece fecioare, care precede cu cinci zile legea duminicală a Cincizecimii, care inaugurează perioada de șapte zile a Sărbătorii Corturilor, care constituie revărsarea deplină a ploii târzii în timpul crizei legii duminicale, căci încercarea din acea perioadă vizează ziua a șaptea.

Numărul cinci este un simbol al fecioarelor, fie înțelepte, fie neînțelepte. Numărul treizeci este un simbol al preoților, lucru pe care îl desemnează numele Levitic. Numărul șapte este Sabatul. Leviticul 23 ilustrează istoria preoților, a leviților din Maleahi 3, a fecioarelor înțelepte și a celor o sută patruzeci și patru de mii în timpul perioadei de încercare a Sabatului.

Vom continua cu acestea în articolul următor.